

tjenesten hos os har faaet en Udvikling, der kan anses ligesaa fuldkommen som den, der hidtil er maact af nogen anden Stat, og man vilde derfor heller ikke kunne række Haanden til en Forandring i de bestaaende Forhold, hvis vort Søminnevesen indskrænkedes sig til Benyttelsen af de passive Sominer; men da det ogsaa omfatter aktive Miner, hvis Anvendelse ifølge deres Natur maa varetages af Søværnet, til hvilket derfor ogsaa deres Udvikling hidtil har været betruet, da det under vore smaa Forhold turde være hensigtsmæssigt ikke uden Nødvendighed at have to af hinanden uafhængige Sømineforps, hvis tekniske Virksomhed i mange Dele vil være ensartet, og da der tilmed altid af Søværnet maa ydes nogen Bistand ved Udlægniingen af de passive Miner, saa har man troet det forsvaerligt at foreslaa hele Søminetjenesten henlagt til Søværnet. Som Følge heraf er der i Forslaget foretaget en Reduktion af det til Ingeniørtropperne opførte Personel, en Reduktion, som dog ikke har kunnet omfatte den Del deraf, som i de tidligere Forslag kun var forudsat anvendt midlertidigt til Søminetjenesten, men som, saasnart Sømineerne vare udlagte, havde anden nødvendig Bestemmelse ved Hærens Ingeniørtjeneste.

De i nærværende Forslag opstillede Regler for Uddannelsen af Hærens vordende Premierlieutenanter falde ganske sammen med dem, der vare optagne i Hælsforslagene af 1872—73 og 1873—74, og man vil derfor kunne indskrænke sig til i Korthed at recapitulere disse Regler. I Overensstemmelse med det i Hæloven fastsatte Princip, at enhver Befalingsmand først skal være uddannet som Menig, kan ifølge Forslaget Ingen paabegynde den egentlige Uddannelse til Premierlieutenant, medmindre han er uddannet som Menig; men ligeoverfor Nødvendigheden af at afforte den nuværende lange Uddannelsesetid har man opgivet de øvrige Fordringer, som Hæloven opstiller om Elevernes forudgaaende militære Uddannelse, idet Hovedhensigten, at skaffe Betryggelse for, at der kun optages praktisk brugbare Elever paa Officereskolen, formentlig ogsaa vil kunne naas paa den her foreslaaede Maade. Efterat have bestaaet en Prøve omtrent svarende til den, som nu aflægges ved Afgangen fra Officereskolens næstnyngste Klasse, og efterat have gennemgaaet Vaabnets Rekruttskole, skulle Eleverne indtræde i Officereskolens yngste Klasse, som svarer til den nuværende næstaldste; men i Stedet for at Undervisningstiden i denne for Diebliffet er 2 Aar, har man troet at burde indskrænke den til 1½ Aar for yderligere at afforte den nuværende Uddannelsesetid. Dette vil imidlertid kun kunne ske, naar man opgiver de 3 Måaneders praktisk Tjeneste, som Hæloven fordrer af Eleverne under deres Ophold ved Officereskolen; men herved vil heller ikke kunne være no-

gen Betænkelse, da Undervisningen paa Officereskolen forudsattes at begynde i den 1ste Halvdel af Oktober og at afsluttes i Begyndelsen af April Måaned det næst paafølgende Aar, saa at Eleverne atter kunne komme til praktisk Tjeneste paa den Tid, da de fleste Rekruttskoler tage deres Begyndelse, og saaledes i hele deres Uddannelsesetid kun behøve at være borte fra 1 Aars praktisk Sommertjeneste. Naar man imidlertid uden at opstille videregaaende Betingelser for Afgangsprøven afforter Undervisningstiden samtidig med at fordre, at Eleverne foruden at lære det Sæmme som nu, tillige skulle tilegne sig en Del af de rent militære Kundskaber, som de nu erhverve sig under Forberedelsen til at blive Sekondlieutenant, vil der ikke blive Tid til i yngste Klasse at meddele dem den Undervisning i særlige Fag, som ifølge de nu gjældende Bestemmelser gives de Elever, der senere ønske at optages i ældste Klasse; og denne Undervisning er derfor ligesom i det i sidste Samling forelagte Hælsforslag forudsat henlagt til Officereskolens ældste Klasse, hvis Undervisningstid som Følge heraf er forlænget til 2 Aar.

Efter den 1½ aarige Undervisning i yngste Klasse foreslaas Eleverne idnavente til Sekondlieutenanter, idet man til Fremfremmelsen til Premierlieutenant har troet at maatte knytte den Betingelse, at de som Sekondlieutenanter skulle have forrettet 6 Måaneders praktisk Tjeneste. De ville desuagtet kunne opnaa at blive Premierlieutenanter 2½ Aar efter at være indtraadte i Hæren som Rekrutter, og der vil saaledes medgaa 2 til 3 Aar mindre til deres Uddannelse end nu.

Efter at have omtalt de 3 Hovedpunkter, i hvilke nærværende Forslag afviger fra de i sidste Samling forelagte, naar der nu tilbage at berøre de enkelte mindre Afvigelser, man har fundet Anledning til at foretage. For disse ville de Bemærkninger til de forskellige Afsnit, som nedenfor ere fremsatte, indeholde fornødne Oplysninger.

Hærens Inddeling.

Til §§ 1—5

Idet man som allerede omtalt er gaaet over til at indordne Fodfolket i Regimentter paa 4 Batailloner, har man troet at kunne lade Brigaderne bortfalde som Mellemled mellem Regiment og Division; Hæren tænkes nemlig ifølge § 46 inddelt i 3 Divisioner, og det Antal Regimentter, som i Krigstid indelægges en Division, vil selvfølgelig ikke komme til at overstige 3, et Antal som ikke er for stort til at kunne føres af en fælles Chef.